

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

3. Évfolyam 3. szám

Megjelenik 1200 példányban

2000. március

Felelős kiadó: Farkasné Horváth Mária ; Felelős szerkesztő: Gyulási János

Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta !

Az esélyegyenlőség jegyében...

A Párbeszéd c. újságban, a januári számban Ocsovai László polgármester elmondta véleményét a Pincehely története c. könyvről. A másik felet is meg kell hallgatni, így illik. Ezért pontonként válaszolok Ocsovai úr "észrevételeire".

1/ Kiadtak egy könyvet lektorálás nélkül - állította Ocsovai úr. Súlyos vád, rágalmazás. A kedves olvasó az elmúlt számban olvashatta a lektori véleményyt. Akkor ki állított valótlan?

2/ Görbő történetéről kevés szó esik, írta Ocsovai úr. Nos ezzel szemben az igazság az, hogy Görbő neve 38 alkalommal és több mint 100-szor van említve a könyvben, megfelelő szövegkörnyezetben. Sőt! Még az is benne van, hogy - idézem - "Görbő volt a világ közepe." Kell ennél nagyobb elismerés? Azt hiszem, hogy nem. Ocsovai úr figyelmébe ajánlom, hogy olvassa el ismét figyelmesen a könyvet és rá fog jönni, hogy Görbő története szépen bele van dolgozva.

3/ Hiányzik az úgynevezett ónyaöntés és szenesvíz készítés. Ez nem népszokás, hanem babona, melyet titokban néhány vénasszony művelt, de szigorúan büntették. Egyébként erre a kérdésre Benkó Lajos úr kitűnően rávilágított a falugyűlésen, így én már csak annyit fűzök hozzá, hogy ettől a könyv még jó. A meggondolatlanság mindig kellemetlenségeket szül.

4/ Ocsovai úr pontos meghatározása szerint a Papsziget az Papsziget, a Csontos pedig Csontos. Am, hogy még tisztább legyen a kép, egy középkori határjárás jegyzőkönyv ide vonatkozó rövid latin nyelvű szövegét közlöm, annak bizonyítékaul, hogy Ocsovai úr itt is téved. Íme: de fluv. Kapos terra

longa stetit usque ad viam Thomasy inter Pinczehel quae insula Sac per populum nominatur. Évszázadok során hatalmas változások történtek, az nem biztos, hogy ami ma van, az régen is így volt.

A latin szöveget polgármester úr fordíttassa le.

5/ A megölt zsidók emlékművén egy név valóban rosszul van feltüntetve, az emlékművet állítók neve közül: Tauszig Sándor helyett Gábor lett írva. Sok túlélő zsidó látta az emlékművet és a könyv is a birtokukban van. Kifogást 12 év alatt soha nem emeltek, csak köszönetüket fejezték ki. Tehát jónak találták. Erről ennyit.

6/ Nagy felháborodást váltott ki...-kezdődik a következő bekezdés. Kiben? A kiadás óta senki nem jelezte felháborodását. Kik is vannak név szerint megemlítve? Olvassa el aki akarja, a 221. oldalon. Mindenesetre Ocsovai úr meg van említve név szerint mint közreműködő, ami - mindenki tudja - annyit tesz, mint fő-fő bonyolító és szervező.

Válaszaim ezek voltak. Közlöm még a kedves Olvasókkal, hogy a lap következő számában kívánjuk elindítani a beígért sorozatot. Ekkor tervezzük megjelentetni a valóban általam írt első részt, mert ami a januári számban aláírással megjelent, azt nem én írtam, hanem Ocsovai úr ollózta össze. Ehhez nem volt joga, mert engedélyt nem adtam rá. Az általam írt cikkből mindazt kihagyta, ami neki nem tetszett, és általa elgondolt betoldásokat rakott bele. 14 helyen megváltoztatva a dokumentumok alapján általam írottakat. A hozzá írott levelemben a rágalmazás és szellemi alkotás megváltoztatása miatt - ha a feltételek fennállnak - jogorvoslatot helyeztem kilátásba.

Hegedűs Gyula

Csoda Pincehelyen

Hérakleitosz óta tudjuk, hogy minden változik. Változnak a fogalmak, változik a csoda jelentése, tartalma is. Hajdanában az idilli dunántúli lankák között fehérülő falvacskákban a kísértő lelkek megjelenése volt a csoda.

A pincehelyi csoda más természetű. 1822-ben feltűnt ott Vörösmarty Mihály joggyakornok és költő, egy ifjú szűz, Perczel Etelka iránt érzett szerelmi bódulatában, s magába szívta a megyei ellenállási mozgalom pezsdítő légkörét.

1975-ben pedig hármas évfordulót ünnepel Pincehely, a költő születésének 175-ik, halálának 120-ik, és a Zalán futása megjelenésének 150-ik évfordulóját. Mert Vörösmarty ott tartózkodása idején írta az eposz java részét. Hol itt a csoda? - kérdezhetik tőlem.

Sokáig magam sem tudtam, s fenntartással fogadott előzetes értesüléseim voltak a pincehelyi csodáról. És miközben Pincehely felé igyekeztem, jobbra a Simontornyáig hullámozó mecseki dombok zöldjei - tavasz az áprilisi télben - kötötték le figyelmem, s nem a csodavárás izgalma. De mielőtt tévedés gyanújába kerülnék, hadd jegyezzem meg, ha Pincehelyt írok, Görbőre is gondolok. A múlt században a két különálló falu mára összeért, s Pincehely nemcsak Görbőt annektálta, hanem múltját is a Vörösmarty-kultusszal együtt, amit azonban magáénak érzett és ápolt már a közigazgatási nász előtt is. És itt kezdődik a csoda. Vörösmarty nemcsak megjelent Görbőn, hanem ott maradt Pincehelyen, mind a mai napig.

A nagyközség gazdag Vörösmarty-emlékekben, Csehfalvy földesúr és

alispán a falu végén levő kúriájában lakott Vörösmarty és írta a Zalán futását. Ha kitekintett az ablakán, talán a ma hatalmas fekete fenyőre esett a tekintete. Törzsébe vágva VM. monogram, van aki esküszik rá, hogy azt maga a költő metszette bele.

Schwab György iskolaigazgató, a Vörösmarty-emlékbizottság elnöke józan fönn tartással fogadja ezt a kedves feltételezést. A fa mindenestre ritka tünemény, majd bizottság mondja meg róla, hogy Vörösmarty-kori matuzsálem-e.

A fa nélkül is gyönyörű látvány lehetett azonban az ablak előtt kezdődő völgyhajlat, a ritka szép távolabbi dombság és jobbra a Rózsadomb, lankáján ma temetőkkel, akkoriban minden biztonnal tölgyesekkel. És őri a Tuhutum-domb is a költő lába nyomát. Huszár főjegyző présháza és pincéje csalogatta oda Vörösmartyt - jó borral és tündéri panorámával. A Hidegvölgyre, a Hajagosra, a Tuhutum patakra. A présház már szétmállott, a pince még rogyadoz. És a magasban egy szilfa, de az aztán már tényleg a költő fája a helybeliek szerint. Most avatta föl Lukovits doktor, a falu állami díjas körorvosa a Vörösmarty- mellszobrot. (40 éve gyógyít és tölt be fontos közéleti szerepet a faluban.) És most hozták létre a múzeumi emlékszobát is amelyben nemrég még kosárfonó működött. Ott volt ő is az avatáson, azt mondta ritkán éri meg az ember, hogy a műhelyéből múzeum lesz. Művelődési Ház híján - stílusosan - kocsmában tartotta meg előadását az irodalomtörténész a bordal költőjéről. A helyieknek és az ország minden részéből ide sereglett irodalmi kegyhelyzarándokoknak. A csoda azonban tulajdonképpen még mindig nem itt kezdődik. Sokkal inkább abban a spontán lelkesedésben, amely életben tartja ezt a csodánál szebb

Vörösmarty-legendát, és amely létrehozta a nagyvárosi méretű ünnepségsorozatot. Az 1959-ben odaköltözött iskolaigazgatót az eleven Vörösmarty-kultusz lepte meg először. Csak ápolnia kell a tantestületnek azt, amit a gyerekek otthonról hoznak magukkal. Igaz, a tanárok között is akad valaki, Horváth Anna, akiről megható szeretettel és megbecsüléssel

szóltak - a háta mögött, az idő rövidege, az ünnepség kavargása miatt nem találkozhattam vele. Arról beszéltek, hogy éltető eleme a tanárnő a helység kulturális életének, hogy páratlan Vörösmarty-gyűjteménye mellett óvja és ápolja a környék népművészeti hagyományait is. De nemcsak róla volt szó. Senki magáról nem beszélt, csak másokról. És így bontakozott ki előttem a pincehelyi csoda a maga teljességében. Ez a spontán kezdeményezés úgy nőtt, terjedt mint a hólabda. Tanárok, tanácsai, párt és tömegszervezeti vezetők és munkatársak, a termelőszövetkezet tagjai kaptak rá az ötletre. Létrehozták a már említett emlékbizottságot.

Majd bekapcsolódtak a járási, megyei vezetők és munkatársak, a szekszárdi Béri Balogh Ádám Múzeum éppúgy, mint a Tolna megyei TIT, a pesti ismeretterjesztő társaság, az Irodalomtörténeti Intézet, (Bocsánat, ha valakit kifelejtettem.) És így következett be az is, hogy hazánkban először rendezett nagyközség irodalomtörténeti vándorgyűlést Eger, Sopron, Debrecen, Szeged és más nagyvárosok után. A teljes képhez hozzátartozik: nemcsak szoboravatásból, vagy tudományos előadásból áll ez az ünnep. 1973-ban kezdődött az ünnepség sorozat és ez év végén fejeződik be.

(1975 a szerk.) Különlegessége az egynapos postai emlékbélyegző, színjátszó csoportok, népművészeti együttesek látványossága, a decembere tervezett országosan meghirdetett szavalóverseny megrendezése. De nemcsak az ötletet és lelkesedést, a pénzt is a nagyközség lakosai adták jórészt az ünnephez. A helybéli áfész, a KISZ, a népfront, a tanács és hirtelenében nem tudom még milyen intézmény mozgósította anyagi erőit. És persze a Vörösmarty Termelőszövetkezet, amely a múlt év nyarán lett kiváló vállalat. A harmincezer forintos díjjal járó jutalmat az emlékbizottság asztalára szavazta a tagság, alapnak a Vörösmarty-hagyomány ápolására. És talán nem árt az egyik helybéli lakos sóhaját idézni: ebből húsz évvel ezelőtt semmi se lett volna. Most jól megy a falunak, van pénz a kegyeletre. Nem tudom mennyi

van, de gondolom, pénzből ott sincs elég. Pincehely mégis kitett magáért. Nemcsak a portákat fényesítette ki, a kertetek gereblyézte meg frissen, hanem magyaros gesztussal

(helyi népviselet, népművészeti motívumok az étlapon) vendégelte meg a búcsújárókat. Igaz, a Vörösmarty-emlékszobába alig jutottunk be, a helyiek akarták először látni

- jussuk is volt hozzá -, a ritka teljes relikviagyűjteményt, amelyet a szekszárdi muzeológus-irodalomtörténész asszony gyűjtött egybe a pesti irodalmi múzeum, Kápolnásnyék és magángyűjtők segítségével. És talán-talán csoda volt az is, hogy az úgy akár a Tolna megyeiekhez, akár országos szervezethez került, mindenütt megtalálta a megfelelő emberét. Még a posta is előzékenyen és ingyen adta az emlékbélyegzőt. Ünnepelni akart egy eldugott kis dunántúli falu, s végül az egész ország szekundált hozzá, mert országos hite volt a kis falunak. Maroknyi ember véghez vitt valamit, aminek hatása túlsugárzott a dombságon, Tuhutum és a Kapos folyó torkolatán. Nem protokoll volt ez az ünnep, hanem olyasmi, amit a hajdani megyei ellenállók, reformerek, negyvennyolcasok képzeltek el maguknak és a világnak.

Szalay Károly

Magyar Hírlap 1975.

Drága Szülőfalum népe!

Az idén is nagy ünnepség színhelye lesz községünk, május végén. Bizonyára még sokan emlékeznek 1975-re, Vörösmarty Mihály nagy költőnk 175 születésnapjára, amikor az ország nagyjai közül sokan megtisztelték jelenlétükkel községünket. Az fent közölt cikk beszámolt erről. Az idén is hasonló ünnepséget szeretnénk szervezni. Az idén, nemcsak a költő 200-ik születésnapját ünnepeljük, hanem hazánk és a kereszténység millennium-át is. Erre már most készülnünk kell. Mi, a "Pincehelyért" Egyesület vezetősége Millenniumi parkot tervezünk szökőkúttal, amelyet Zajtainé Horváth Zsuzsa már tavaly elkészíttetett az itt lévő nyári kőfaragó táborosokkal. A park rendezése folyamatban van.

Nem "tömjéneztetni" akarjuk magunkat, de tenni, tenni szívből, szeretetből azért a népért, azért a községért, amelyhez tartozunk, amelynek levegőjét szívjuk, amelynek szépségében gyönyörködünk, és azt szeretnénk, hogy fiataljaink is így éreznék. Nagyon kérem, ne bántsuk egymást! Inkább tanuljuk meg a nagy költőtől, Vörösmarty Mihálytól: "Szeretni e mindent adó hazát."

Horváth Anna
ny.tanár

A nyugdíjasklub életéből...

Assan eltelik az első negyedév a 2000-ik évből, melynek első hónapjában tartottuk első vezetőségi ülésünket. Megbeszéltük az éves munkatervet, melyet a tagság elé terjesztett az elnök asszony. Többen kiegészítést javasoltak, amelyet beépítettünk az éves munkatervbe. Az 1999-es évben végzett közös munka értékelése után a pénzügyi beszámoló következett, melyet a tagság egyhangúlag elfogadott. Februárban a helyi Vöröskereszt munkáját ismertette Pintér Józsefné Ágh Margit meghívott előadó. A tartalmas ismertetőben elhangzott, hogy szeretné, hogy egyre többen jelentkezzenek a Vöröskereszt helyi szervezetébe. Kiemelte az önkéntes véradás fontosságát. Márciusban meghívott vendég irodalmi előadásra, falunk szülötte Hegedüs Gyula volt. Nőnap köszöntővel kezdte műsorát. Színvonalas előadásában saját műveiből adott ízelítőt magyarázatokkal kiegészítve. Maradandó emlékezetes előadás volt. Ezúton is köszönjük, hogy eljött hozzánk és számítottunk rá a jövőben is. Február 4-én a nyugdíjasklub helyiségében egy nagyon jól sikerült álarcos farsangi bált rendeztünk. A közel ötven résztvevő nagyon jól érezte magát. Délután 15 órától este 21 óráig tartott a szórakozás. A vígságok után kezdődik a nagybőjt hava, mely egyben készülődés a Húsvéti ünnepekre. Március 7-én a Virágos Magyarországért mozgalomhoz való csatlakozás jegyében községünkben ünnepélyes faültetés volt, melyen Dr. Dávid Iboly

igazságügyminiszter-asszony ültette el a két kis fenyőfát. Több nyugdíjasunk is részt vett ezen a kis ünnepségen. Örömmel tájékoztatom olvasóimat, hogy a közelmúltban többen jelentkeztek a nyugdíjasklub tagságába. Szeretettel várjuk mindazokat, akik ezután jönnek közénk.

Benkó Lajos

Betegen és kiszolgáltatva...

Nemrég, volt szerencsém egy kis kórházi tartózkodáshoz egy ismertebb klinikán. Az első nap a betegtársakkal való ismerkedéssel telt el, valamint a szokásos felvételi vérvétellel. A szobában hatan voltunk különféle betegségekkel. Ha egy szobába új beteg érkezik, az első kérdések általában az orvosokra és a nővérekre vonatkoznak, milyenek, hogy dolgoznak. Voltak olyan nővérek akik, mindent elkövetnek a betegekért, hogy minél előbb gyógyuljon, és lehetőleg jól érezze magát a sivár kórházi falak között. Én is igyekeztem elfogadni a helyzetemet és mivel könnyebb beteg voltam, eljártam a betegeknek a boltba, vagy azt a sokszor hiányzó egy pohár vizet adtam oda. Műtét után én sem tudtam felkelni az ágyból, és milyen jól esett, hogy a szomszédom engem is megitatott teával- vízzel. Egyik este két mogorva nővér volt az ügyeletes, nem is lehetett egy hang sem, se ágytál kérés. Azt mondja nekem az egyik délutános nővérke, hogy mivel maga úgysem tud aludni, figyelje a szomszédja infúzióját, és ha nem folya csengessek. Látom, hogy egyszer csak megáll az infúzió és nem folyik, rögtön csengetek. Jön ám a nővérke és mondja ám mérgesen, hogy mára már az Ő kilométere kivan, mit akarunk. Mikor mondjuk, hogy az infúzió nem folyik kiabál, hogy az nem a mi dolgunk, Ő azért van itt. Nekünk az a dolgunk, hogy aludjunk, ne a csengőt nyomogassuk. Ezek után, mint a megváltót, úgy vártuk a 10 órát, és vele együtt az éjszakás nővért. Éjszakára, hogy az éjszakást se keljen zavarnunk, az ágytálakat a fekvő betegek felvették az ágyuk végébe, ha kell kéznél legyen. Reggel a nővérke kereste az ágytálakat és teljesen kimerült a

nevetéstől, mikor megtudta, hogy az ágyban voltak az éjszaka, mivel nem mertünk szólni a nővéreknek. Persze az is igaz, hogy a betegek között is van olyan aki rigolyás, mániás és nehéz vele bántani a nővéreknek, orvosoknak. Volt olyan eset, hogy a főorvosnak kellett a beteggel elbeszélgetni nagyon udvariasan, és a tudtára adni, hogy nem otthon van. Majd ha haza megy másképp lesz például azt eszik amit akar.

Aki kórházba kerül az vegye úgy, hogy egyforma betegtársával. Igyekezzenek egymást segíteni. A nővéreket se molesztáljuk, Ők azért vannak, hogy minket betegeket ápoljanak, gondozzanak míg a kórház lakói vagyunk. Tisztelet és elismerés azoknak az orvosoknak és nővéreknek akik erejükön felül, fáradtságot nem ismerve végzik nehéz feladatukat a nem éppen csillagászati fizetésükért. Végül, szemtanúja voltam egy nagyon nehéz esetnek a szobánkba, mely majdnem tragédiába fulladt. Egy 70 éves néni, Mariska néni egy másik városból került hozzánk, mivel ott nem vállalták az epe műtétjét, mert szíves volt. A műtét után egyik este nagyon rosszul lett a néni, leesett a vérnyomása, a kötése átvérzett. Három orvos és három nővér reggelig mellette volt, de Ő csak nem akart jobban lenni. Akkor láttam azt a harcot amit sokszor az orvosok és nővérek vívnak egy betegnek az életéért. Egyszer csak a főorvos felkiált, hogy elhagyott bennünket az Isten. Egész éjjel égtek a villanyok, nem tudtunk aludni, ezért aztán elkezdtünk imádkozni Mariska néniért. A főorvos mondta neki, Mariska néni ne toljon ki velünk, nem halhat meg, hamar egyszer ennyit dolgoztunk az egészségéért. Másnap reggel Mariska néni jobban lett mindenki öröme. Harmadik nap felkelhetett, és a nővér segítségével sétált egy keveset. Vizitkor azt az örömet ami sugárzott az orvosok és a nővérek szeméből nehéz lenne leírni. Három hét múlva meggyógyulva mehetett haza a családjához. Ez az eset is azt bizonyította, hogy azért vannak az egészségügyi dolgozók között is / és szerencsére ők a többség / akiknek a hivatásuk, és azon belül is a beteg ember a legfontosabb... Gy.né.

Rím-özön - Hirdetések - Anyakönyvi hírek.

Március köszöntése...

Dicső március! Köszöntelek téged!
Nevedet tisztelte Európa,
és sok koronás uralkodója
hajtott előtted tisztelve térdet.

Porig aláztál büszke zsarnokot
És építettél vitézi vérből,
Gyalázatból és hulló könnyből,
Szabadságunknak tágas csarnokot.

Régi csillagod fényesen ragyog,
Mint ezernyolcszáznegyvennyolcban.
Rabláncunk ismét lent van a porban!
Szabadon élünk, kicsik és nagyok.

Fényes március! Diadalt aratsz!
Nem kell már többé aggódnunk érted;
Beérett egykor gyenge vetéted.
Népünknek örök példakép maradsz!
1991.március 15-én

Hegedűs Gyula

Hirdetések:

Kulcsmásolást vállalok!
M. Horváth József
Pincehely Kölcsey út. 33.
Telefon: 74/406-215

Mosolygós szemek

Fölötted a lámpák ijesztő fénye,
Körülötted a sürgő-forgó
Fehér és zöld köpenyek.
Fehér maszkok, mosolygós szemek.
S minden úgy fáj, olyan idegen.
Mindegy ki vagy, ott a lámpák alatt!
Csak egy megszeppent, reményt vesztett,
reménykedő ember vagy!
Ilyenkor az a kedves mosoly,
A simogatás oly sokat jelent...
Bizony a felébredés édes,
Ha az álomba zuhanás előtt,
A műtősnő kedves mosolyát láthattad.
A gondoskodás, szeretet lankadatlan.
Nem mogorvák, pedig fáradtak!
Mindenki teszi a dolgát.
Közvetlenség, gondosság és fegyelem!
Ez a Pincehelyi Kórház!
Farkasné Horváth Mária

Anyakönyvi hírek:

Házasságkötés:

- Tokaji Zoltán - Fekete Gabriella

Születések:

- Bodnár Dorina
- Heim Tibor
- Palkó István

Halálozások:

Varga István

Patkó Józsefné sz: Hollósi Rózsa

Szabó István

Mindenszki István

Özv. Pőcz Jánosné háza eladó!
Pincehely Kolozsvári út. 4.sz. alatt.
Érdeklődni: Lajoskomárom Szeretet otthon.
Telefon: 06-25/240-130

TAVASZI AKCIÓ!

Új hónap, új Suzuki

SZUPER LEHETŐSÉGEKKEL!

– 10% alatti kamatozású hitelek
– casco mentesség
– akár 100.000 Ft értékű extra ajándécsomag

Itt az új Wagon R⁺ most bevezető áron már 2.090.000 Ft-ért

Vállalkozók figyelem!
Suzuki bérbeadása minimum 8 hónapos futamidőre 60.000 Ft+áfa/hó bérleti díjért,
ami a benzin árán kívül minden egyéb költséget tartalmaz!
Érdeklődjön a 75/311-828-as számon.

**Közalkalmazottaknak, orvosoknak, gépjárműoktatóknak, taxisoknak,
villamos ipari dolgozóknak 50–120.000 Ft extra árengedmény!**

Már több ezren választottak minket, várjuk Önt is!

SUZUKI BARTA
7030 Paks, Tolnai út 17.
Tel.: 75/311-828, 20/94-27-782 • Fax: 75/314-494

SUZUKI SZEKSZÁRD
7100 Alkony u. 1. (az ATI-tanpálya mellett)
Tel.: 74/415-611 • Fax: 74/415-051

TAMÁSI TOURS

7090 Tamási Szabadság út.43
Telefon/Fax: 74/471-941

Spanyolországi ajánlatunkból:

Az utazások Szekszárdról indulnak, autóbusszal.
A buszköltséget az árak tartalmazzák!
12 éves korig 2000Ft kedvezmény.
Az ellátás félpanzió.

<u>Kiránduló hely:</u>	<u>Malgrat</u>	<u>Lloret</u>
Június 3:	50.800Ft/fő	44.800 Ft/fő
Június 10:	51.800Ft/fő	45.800 Ft/fő
Június 24:	65.800Ft/fő	51.800 Ft/fő
Július 1:	65.800Ft/fő	55.800 Ft/fő
Július 8:	74.800Ft/fő	62.800 Ft/fő
Július 22:	78.800Ft/fő	62.800 Ft/fő
Augusztus 5:	83.800Ft/fő	62.800 Ft/fő
Augusztus 19:	74.800Ft/fő	62.800 Ft/fő
Augusztus 26:	69.800Ft/fő	60.800 Ft/fő
Szeptember 2:	60.800Ft/fő	53.800 Ft/fő
Szeptember 9:	60.800Ft/fő	48.800 Ft/fő
Szeptember 16:	50.800Ft/fő	44.800 Ft/fő
Szeptember 23:	50.800Ft/fő	43.800 Ft/fő